

Resumé

Tématem naší práce je **Prostor maloměsta v české literatuře**. Za cíl jsme si kladli odhalit, proč se autoři generačně vzdálení a v období jiné tvůrčí vyspělosti uchylují k tématu maloměsta, jak a v čem se prostor maloměsta v běhu času mění, v čem zůstává stejný.

Při tvorbě naší diplomové práce jsme čerpali z odborných jazykových a literárních publikací, slovníků, sborníků a z vybraných děl autorů Jana Nerudy, Karla Poláčka, Jana Drdy a Bohumila Hrabala.

Zjistili jsme, že historické činitele menší či větší měrou ovlivňují jak výběr tématu a způsob samotné tvorby spisovatelů, tak i čtenářskou percepci jejich děl. Ve složitých životních obdobích se vrací spisovatelská i čtenářská obec k jistotám, byť i idealizovaným, které přináší doba dětství. Ta je navíc umocněná časovou prodlevou mezi vlastním prožitkem, který mohl být inspirací k napsání díla, a vlastní tvorbou. Maloměsto vnímáme jako prostor, kde má vše svůj řád, je typické podobnými charaktery postav, ať jde o představitele ztělesňující normy, pravidla a měšťanskou etiketu, figurky stojící na okraji společnosti, či individuality, které se odlišují od izolovaného maloměstského prostředí. Pod skořápkou zdánlivě jasného a průhledného pohledu na chování maloměstských obyvatel objevujeme však i dvojí tvář jejich životů. Atmosféru na maloměstě zasazenou do konkrétního časového údobí přibližuje jazyk, který odráží nejen dobu, ale i prostředí a postavy z něj vyšlé. To dokládají také četná filmová ztvárnění. Předložená díla spojuje nostalgie spisovatelů po nenávratně zašlých dobách.

Tato diplomová práce může být přínosem pro studenty maturující v oboru české literatury nebo pro čtenářské publikum, které nachází zálibení v literatuře s maloměstskou tematikou, odrážející život tamějších lidí.